

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoCsp/3/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219201813
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8219201813.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Eduarda Valenčina, v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpený advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému L. E., J.. X.X.XXXX, G. M. XX, Y..Č.. Š.Á. X, H., zastúpený advokátkou JUDr. Slavomírou Huszthyovou, Za amfiteátrom 10, Košice, o zaplatenie 10.941,54 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 1Csp/63/2019-269 zo dňa 10.11.2021 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne prvoinštančný súd samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd v poradí druhým rozsudkom vo veci samej žalobu o zaplatenie 8.854,96 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 30.1.2017 do zaplatenia zamietol. Žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci, a to vo výške 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Prvoinštančný súd tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 10.941,54 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 30.1.2017 do zaplatenia a trovy konania. Pôvodným žalobcom vo veci samej bola Všeobecná úverová banka, a.s. so sídlom v Bratislave, Mlynské nivy 1, IČO: 31 320 155. Uvedená spoločnosť v priebehu konania postúpil pohľadávku na aktuálneho žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o., Mýtna 48, Bratislava, o čom rozhodol prvoinštančný súd uznesením 1Csp/63/2019-68.

Následne prvoinštančný súd v poradí prvým rozsudkom č.k. 1Csp/63/2019-176 zo dňa 11.9.2020 uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi 8.854,96 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 30.1.2017 do zaplatenia v lehote 90 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol a rozhodol o trovách konania. Proti tomuto rozsudku, a to proti vyhovujúcemu výroku, podal odvolanie žalovaný. Zamietavý výrok sa stal dňa 30.9.2020 právoplatným.

Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 17CoCsp/50/2020-209 zo dňa 11.2.2021 prvoinštančný rozsudok vo vyhovujúcom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Predmetom konania tak je už len istina vo výške 8.854,96 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 30.1.2017, pretože v zamietavej časti výroku prvoinštančného rozsudku č.k. 1Csp/63/2019-176

bol nárok žalobcu zamietnutý, pretože prvoinštančný súd považoval úver poskytnutý žalobcom za bezúročný a bez poplatkov.

4. Prvoinštančný súd v napadnutom rozsudku č.k. 1Csp/63/2019-269 vychádzal zo žaloby, podľa ktorej žalobca požičal žalovanému finančné prostriedky vo výške 10.000 eur, ktoré nevrátil, aj keď podľa zmluvy o pôžičke sa zaviazal k riadnemu uhrádzaniu tejto pôžičky v pravidelných 120 mesačných splátkach po 190,84 eur. Žalovaný zaplatil len sumu 1.145,04 eur, zvyšok riadne nezaplatil.

Prvoinštančný súd zistil, že podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere predchodca žalobcu ako veriteľ uzatvoril so žalovaným dňa 4.12.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku - spotrebiteľský úver v sume 10.000 eur. Žalovaný sa zaviazal splácať dlh v splátkach v počte 120 vo výške 160,39 eur mesačne (bez poistenia), s poistením v sume 166,65 eur mesačne (poistné 6,23 eur). Celkovú čiastku, ktorú je povinný spotrebiteľ zaplatiť, bola dohodnutá na 19.246,80 eur, náklady spotrebiteľa predstavovali 9.246,80 eur, ročná úroková sadzba bola 15,9 %, priemerná hodnota RPMN 10,08 %, RPMN vo výške 15,54 %, prvá splátka bola splatná dňa 20.2.2016, ďalšie splátky k 20. dňu v mesiaci. Termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na 20.12.2015 a doba trvania zmluvy do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy.

Prvoinštančný súd z prehľadu splátok a úhrad k zmluve č. 7159625, ktorá je totožná so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, zistil, že žalovaný uhradil predchodcovi žalobcu sumu 1.145,04 eur. Žalovaný tieto sumy uhradil dňa 19.2.2016, 24.3.2016 a 12.8.2016. Nezaplatená splátka bola splatná dňa 20.8.2016. Výzvou zo dňa 26.11.2016 bol žalovaný vyzvaný na zaplatenie omeškaných splátok v sume 763,36 eur s tým, že ak nedôjde do 5.1.2017 k úhrade splátky splatnej v mesiaci 09/2016, Consumer finance holding, a.s. je oprávnená úver zosplatiť. Výzva bola doručovaná žalovanému na jeho adresu, dňa 7.12.2016 bola uložená na pošte a vrátená späť odosielateľovi.

Oznámením veriteľa zo dňa 24.1.2017 bol žalovaný upovedomovaný o zosplatení dlhu v celom rozsahu v sume 10.947,18 eur a bol vyzvaný na jeho zaplatenie.

Následne sa spoločnosť Consumer finance holding, a.s. zlúčila so spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., ktorá podala vo veci aj žalobu.

Prvoinštančný súd vec posúdil jednak podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka, podľa § 497, 499 a § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka. Vychádzal aj zo zákona 150/2004 Z.z., ktorým bol novelizovaný Občiansky zákonník implementáciou smernice Rady č. 93/13/EHS. Z tejto smernice aplikoval najmä ust. čl. 1 ods. 1, 2, 3, ust. čl. 5, čl. 6 ods. 1, čl. 7 ods. 1. Vychádzal z § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a ďalej z ust. § 1 ods. 1, 2, 8 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, z ust. § 2, § 9 ods. 1, 2, 6 tohto zákona a ďalej z ust. § 11 ods. 1 a § 17.

Z Občianskeho zákonníka aplikoval ust. § 52, § 53 ods. 1 - 5, 6, § 54 ods. 1, 2, § 53 ods. 9, § 559, § 37, § 39, § 563, § 565 a ust. § 103.

Prvoinštančný súd považoval uzatvorenú zmluvu medzi stranami sporu, resp. žalovaným a právnym predchodcom žalobcu za obchodnoprávny vzťah, avšak s poukazom na povahu účastníkov zmluvy, kedy právny predchodca žalobcu vystupoval ako dodávateľ služieb a žalovaný ako spotrebiteľ služieb ako zmluvu spotrebiteľskú, na ktorú je potrebné aplikovať prednostne Občiansky zákonník a následne zákon o ochrane spotrebiteľa. Pri posúdení zmluvy podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. bolo už v predchádzajúcom konaní zistené, že zmluva neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, a preto úver je považovaný za bezúročný a bez poplatkov, teda žalobca má nárok na vrátenie len skutočne poskytnutého plnenia vo výške 10.000 eur, od ktorého je potrebné odpočítať už poskytnuté plnenie.

Vzhľadom na to, že prvoinštančný súd považoval úver za riadne zosplatený, aplikujúc ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka, posudzoval otázku premlčania uplatňovaného nároku podľa § 103 OZ veta druhá. Prvoinštančný súd z predžalobnej upomienky zo dňa 26.11.2016 zistil, že právny predchodca žalobcu, Consumer finance holding, a.s. vyzval žalovaného na zaplatenie omeškaných splátok v sume 763,36 eur s tým, že ak nedôjde k úhrade do 5.1.2017 splátky splatné v mesiaci 09/2016, bude oprávnený úver zosplatiť. Výzva bola doručovaná žalovanému dňa 7.12.2016, uložená na pošte a vrátená späť odosielateľovi. Oznámením zo dňa 24.1.2017 bol žalovaný upovedomovaný o zosplatení dlhu v celom rozsahu v sume 10.947,18 eur a bol vyzvaný na jeho zaplatenie.

Podľa prvoinštančného súdu suma 763,36 eur z upomienky zo dňa 26.11.2016 predstavuje súčet nezaplatených splátok splatných dňa 20.8.2016, 20.9.2016, 20.10.2016 a dňa 20.11.2016 (4 x 190,84 eur), pričom suma 190,84 eur predstavuje splátku po zvýšení úrokovej sadzby pre nesplnenie podmienok poskytnutého úveru vo vzťahu k jeho účelu. Teda k 26.11.2016 bol reálne žalovaný dlžný na splátkach 763,36 eur, 4 mesačné splátky. Toto podanie je možné posúdiť podľa § 53 ods. 9 Občianskeho

zákonníka a bolo doručované dlžníkovi - žalovanému. Listina sa dostala do dispozície dlžníka a mohla vyvolať príslušné následky, zosplatnenie dlhu.

Prvoinštančný súd posudzoval, ktorá nezaplatená splátka túto okolnosť vyvolala a či nárok žalobcu nie je premlčaný. Dospel k záveru, že žalovaný sa dostal do omeškania už s plnením splátky splatnej dňa 20.8.2016, ktorá nie je doposiaľ zaplatená, a nie až nasledujúcej splátky splatnej 20.9.2016, ako sa to uvádza v predžalobnej upomienke. Ku dňu vyhotovenia predžalobnej upomienky 26.11.2016 bol žalovaný 3 mesiace v omeškaní so zaplatením splátky splatnej dňa 20.8.2016. K tomuto dátumu podľa prvoinštančného súdu mohol žalobca, resp. jeho právny predchodca vyzvať žalovaného na zaplatenie dlhu podľa § 53 ods. 9 OZ.

Prvoinštančný súd dospel k záveru, že žalovaný bol v omeškaní so zaplatením splátky splatnej dňa 20.8.2016 a len vo vzťahu k tejto splátke potom mohol veriteľ postupovať postupom podľa § 53 ods. 9 OZ a zasiať žalovanému predžalobnú upomienku zo dňa 26.11.2016. K tomuto dátumu neboli splnené podmienky 3-mesačnej lehoty na omeškanie so zaplatením splátky splatnej 20.9.2016. Veriteľ nemohol vopred predvídať, že dlžník bude v budúcnosti v omeškaní viac ako 3 mesiace so zaplatením splátky splatnej dňa 20.9.2021 (pozn. odvolacieho súdu - správne má byť 20.9.2016).

Prvoinštančný súd preto aplikujúc ust. § 103 OZ považoval nárok žalobcu za premlčaný. Veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru postupom podľa § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky za mesiac 8/2016, splatnej dňa 20.8.2016, potom trojročná premlčacia doba podľa § 103 druhá veta OZ začala plynúť najneskôr týmto dňom a uplynula dňa 20.8.2019. Keďže žaloba bola podaná až dňa 2.9.2019, bola podaná po márnom uplynutí premlčacej doby.

Prvoinštančný súd ďalej uviedol, že ak by aj pripustil neplatnosť zosplatnenia dlhu podľa § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ podľa tvrdení žalovaného, tak by bolo potom nutné žalobu zamietnuť pre nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie s poukazom na ust. § 17 zákona 129/2010 Z.z. pre nemožnosť postúpenia pohľadávky z úveru, ktorý by nebol zosplatnený a prirodzená splatnosť úveru nenastala. Aj v takom prípade by súd žalobu zamietol.

O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu priznal úspešnému žalovanému voči žalobcovi, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

5. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Žalobca žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 10.941,54 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 30.1.2017 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Uplatnil si trovy konania. Žalobca namietal rozhodnutie prvoinštančného súdu a uviedol, že v danom prípade je tu odvolací dôvod vyplývajúci z ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP.

Prvoinštančný súd zamietol žalobu z dôvodu uplynutia trojročnej premlčacej doby aplikujúc ust. § 103 druhá veta OZ. Počiatok behu premlčacej doby prvoinštančný súd aplikoval od splátky splatnej dňa 20.8.2016, t.j. od prvej neuhradenej splátky úveru. V konaní bolo nesporné, že z dôvodu porušenia platobnej disciplíny právny predchodca žalobcu predžalobnou upomienkou dňa 26.11.2016 upozornil žalovaného na omeškanie so splácaním úverových splátok. Zároveň žalovaného upozornil, že pre prípad nezaplatenia úverovej splátky splatnej v mesiaci 9/2016, ktorá bola splatná 20.9.2016, mu vzniká právo na predčasné zosplatnenie úveru. Nakoľko žalovaný dlžné splátky úveru nezaplatil, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 24.1.2017 úver predčasne zosplatnil, a to pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.9.2016 s poukazom na predžalobnú upomienku zo dňa 26.11.2016. Premlčacia doba na uplatnenie predčasne zosplatneného nároku začala podľa § 103 druhá veta OZ plynúť od právoplatnosti splátky splatnej dňa 20.9.2018, pre ktorej nezaplatenie sa celý dlh zosplatní. Pokiaľ súd prvej inštancie uzavrel, že premlčacia doba na uplatnenie celého nároku uplatneného žalobou začala plynúť od splatnosti vôbec prvej omeškanej splátky, t.j. odo dňa 20.8.2018, nesprávne aplikoval ust. § 103 OZ. Premlčacia doba na uplatnenie nároku z predčasne zosplatneného úveru neplynie od omeškania prvej nezaplatennej úverovej splátky, ale od splátky, pre nezaplatenie ktorej sa stal úver predčasne splatným podľa § 565 OZ pri dodržaní zákonného postupu podľa § 53 ods. 9 OZ. Žalobca podporne poukázal na právny názor KS Prešov vyjadrený v uznesení č.k. 9CoCsp/31/2021-167. Keďže spor sa začal 2.9.2019, t.j. pred uplynutím trojročnej premlčacej doby, podľa § 101 OZ uplatnený nárok nie je premlčaný.

6. K odvolaniu zaujal žalovaný stanovisko, podľa ktorého považuje napadnutý rozsudok za vecne správny a náležite odôvodnený. Poukázal na právne závery o plynutí premlčacej doby podľa § 103 OZ pri zosplatnení úveru už od omeškania prvej splátky, ktorý vyslovujú opakovane vo svojich rozhodnutiach

odvolacie súdy v obdobných konaniach. Určenie momentu začatia plynutia premlčacej doby od prvej omeškanej splátky je logickým dôsledkom zásady upravenej v § 101 OZ spočívajúcej v tom, že relevantné je posúdenie okamihu, kedy sa právo mohlo vykonať prvýkrát. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu potvrdil.

7. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a *contrario* a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne. Vzhľadom na odvolacie námietky a vzhľadom na skutkové okolnosti vyplývajúce z prvoinštančného spisu odvolací súd k veci udáva:

8. Ako to vyplýva z rozhodnutia prvoinštančného súdu a jeho dôvodov, prvoinštančný súd žalobu zamietol z dôvodu premlčania uplatneného nároku žalobcom a podporne aj z dôvodu, že v prípade, pokiaľ by pripustil neplatnosť zosplatnenia dlhu podľa tvrdení žalovaného, aplikujúc ust. § 17 zákona 129/2010 Z.z. nie je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu v tomto spore.

9. Žalobca v odvolaní namietal odvolací dôvod vyplývajúci z ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP. Uvedený odvolací dôvod predstavuje dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci. Nesprávne právne posúdenie veci je právna vada rozhodnutia. Tento dôvod je naplnený vtedy, ak na zistený skutkový stav súd buď neaplikoval príslušnú právnu normu, alebo aplikoval nesprávnu právnu normu, alebo obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

Odvolací súd dospel k záveru, že čiastočne je daný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP k aplikácii ust. § 103 druhá veta OZ, avšak je daný v plnom rozsahu dôvod pre zamietnutie žaloby tak, ako to uviedol prvoinštančný súd v bode 59 svojho rozhodnutia nepreukázaním aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

10. Na to, aby prvoinštančný súd mohol správne rozhodnúť o aplikácii ust. § 103 Občianskeho zákonníka a vysporiadať sa s námietkou premlčania uplatneného nároku, ktorú vzniesol žalovaný, je potrebné správne posúdiť otázku, či na daný právny vzťah je potrebné aplikovať ust. § 103 veta prvá OZ, alebo § 103 veta druhá OZ. Pri správnej odpovedi na to, akým spôsobom je potrebné posúdiť premlčanie uplatneného nároku, sa bez akýchkoľvek pochyb ponúkne aj odpoveď na otázku, ktorú veľmi stroho, avšak zásadne uviedol prvoinštančný súd v závere svojho rozhodnutia a ktorá sa týka aktívnej vecnej legitímácie v konaní na strane žalobcu, teda spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o., Bratislava.

11. Posudzovanie otázky premlčania uplatneného nároku má prednostné postavenie pred ďalšími právnymi otázkami a problémami, ktoré je potrebné riešiť v prejednávanej veci správne prvoinštančný súd sa zameril na posúdenie, či nárok žalobcu je alebo nie je premlčaný.

Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

V prejednávanej veci sa pôvodný veriteľ, spoločnosť Consumer finance holding, a.s. dohodla so žalovaným o plnení dlhu v splátkach. Každá splátka nadobúda splatnosť osobitne, podľa zmluvných dojednaní. V prejednávanej veci každá splátka je zročná k 20. dňu toho-ktorého mesiaca od 20.2.2016. V prípade, pokiaľ dlh nie je zosplatnený, každá splátka sa premlčuje samostatne, pričom premlčacia doba každej splátky jednotlivito je 3 roky (§ 101 OZ). Lehota začína plynúť odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých splátok, teda odo dňa 21. toho-ktorého dňa v mesiaci pri každej splátke samostatne.

Za podmienky, ak sa stane zročným celý dlh podľa § 565 Občianskeho zákonníka, vtedy je potrebné skúmať, pre ktorú nesplnenú splátku bol zosplatnený celý dlh. Toto právo zosplatniť môže veriteľ uplatniť do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Je vecou veriteľa, kedy sa rozhodne dlh zosplatniť.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa, v lehote nie kratšej ako 15 dní, na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

Ako to vyplýva zo zistení prvoinštančného súdu, právny predchodca žalobcu hmotnoprávny úkon podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhotovil dňa 26.11.2016, kde podľa prvoinštančného súdu nesprávne uviedol, ktorá zo splátok je tá, pre ktorú sa rozhodol dlh zosplatiť. Uvedená listina bola doručovaná do dispozičnej sféry žalovaného, teda žalovaný mal možnosť sa s touto listinou oboznámiť. Žalovaný si však listinu neprevzal, bola uložená na pošte dňa 7.12.2016 a bola právnenému predchodcovi žalobcu vrátená ako nevyzdvihnutá. Žalovaný, aj keď sa s obsahom tohto hmotnoprávneho úkonu reálne neoboznámil, mal tú možnosť, a nevyužil ju.

Bez ohľadu na obsah tejto listiny upozornenie zo dňa 26.11.2016 sa dostalo do dispozičnej sféry žalovaného.

Podmienkou pre riadne vyhlásenie splatnosti úveru podľa § 565 OZ je aj okolnosť, že veriteľ vykonal úkon, ktorým žiadal od dlžníka zaplatať celú pohľadávku pre nesplnenie niektorej splátky. Takýto procesný postup s hmotnoprávnymi následkami mali zmluvné strany dojednaný. Tento úkon bol v písomnom vyhotovení zo dňa 26.1.2017. Žalobca, resp. právny predchodca žalobcu nepreukázal, že bol doručovaný žalovanému a že žalovaný mal možnosť sa s týmto úkonom, ktorý vyvoláva hmotnoprávne následky, oboznámiť. Nepreukázal, že sa dostal do dispozičnej sféry žalovaného.

Žiadosť veriteľa na zaplatať celú splátku je totiž jednostranný adresný hmotnoprávny úkon, ktorý sa musí dostať do dispozičnej sféry dlžníka, nestačí len odovzdanie na prepravu.

Žalobca, resp. jeho právny predchodca v priebehu konania pred prvoinštančným súdom nepreukázal, že by došlo k riadnemu uplatneniu nároku podľa § 565 Občianskeho zákonníka, a to konkrétne doručenie tejto listiny žalovanému. Preto nedošlo ani k platnému zosplateniu dlhu žalovaného ako dlžníka.

12. Vzhľadom na uvedené nie je možné pre účely posúdenia premlčania uplatňovaného nároku aplikovať ust. § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, ale len ust. § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka a skúmať premlčaciu dobu jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti.

13. Ako to vyplýva zo skutkových zistení v skoršom rozsudku, prvoinštančný súd právoplatne posúdil uplatnený nárok žalobcu za bezúročný a bezpoplatkový. Vychádzal z povinnosti žalovaného vrátiť žalobcovi len poskytnutú istinu úveru 10.000 eur. Z výsledkov dokazovania vyplýva, že žalovaný v prospech žalobcu uhradil sumu 1.145,04 eura. Pri dohode, že splátky budú vykonávané v 120-mesačných splátkach, suma 10.000 eur predstavuje jednu mesačnú splátku vo výške 83,33 eur. V takom prípade poskytnuté finančné plnenie vo výške 1.145,04 eur predstavuje úhradu 13 splátok za obdobie od 20.2.2016 do 20.2.2017 vo výške po 83,33 eur a splátka v mesiaci marec 2017 ku dňu 20.3.2017 uhradená zo sumy 83,66 eur je vo výške 61,66 eur. Z tejto splátky dlhuje žalovaný 21,67 eur. Všetky ďalšie splátky predstavujú už neuhradené splátky žalovaného. Pokiaľ by sa posudzovalo premlčanie podľa § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka od prvej nesplatennej splátky v celom rozsahu (v sume 21,67 eur), t.j. od splátky 20.3.2017, ktorá bola splatná 21.3.2017, potom všeobecná trojročná lehota na uplatnenie najstaršej splátky z úveru uplynula dňom 21.3.2020. Žaloba pritom bola podaná elektronicky na Okresný súd v Bardejove už dňa 2.9.2019. V takom prípade nie je možné hovoriť o tom, že nárok žalobcu je premlčaný. Žaloba bola podaná včas.

14. Avšak posúdenie vecnej legitímácie aktuálneho žalobcu tak, ako to vykonal v bode 59 odôvodnenia rozsudku prvoinštančný súd je principiálny dôvod, pre ktorý bola žaloba správne zamietnutá.

Predmetom sporu je totiž nárok žalobcu ako postupníka, ktorá má hmotnoprávny základ v pôvodnom právnom vzťahu medzi právnym predchodcom pôvodného žalobcu a dlžníkom.

Pôvodný veriteľ bola nebanková spoločnosť Consumer finance holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok. Pôvodný žalobca, banka VÚB, a.s., so sídlom v Bratislave, nadobudla pohľadávku tejto nebankovej spoločnosti, ktorá je predmetom konania v prejednávanej veci z dôvodu zlúčenia pôvodného veriteľa s VÚB, a.s.

Spoločnosť VÚB, a.s., Bratislava pokračovala v prevádzkovaní tzv. ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti Consumer finance holding, a.s. Uvedené vyplýva z verejne prístupného Obchodného registra.

V priebehu konania bolo preukázané, že spoločnosť VÚB, a.s. Bratislava postúpila zmluvou o postúpení pohľadávky podľa § 524 Občianskeho zákonníka a aplikujúc ust. § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch túto pohľadávku voči žalovanému, spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o.

Preto správne prvoinštančný súd skúmal aktívnu vecnú legitímáciu tohto nového subjektu.

Aktívna legitímácia vo veci predstavuje také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním tvrdené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie je súčasťou súdneho konania. Prvoinštančný súd preto správne poukázal na to,

že pokiaľ by jeho posúdenie nároku žalobcu ako nepremiľčaného bol predmetom konania, žalobca nemal by aktívnu vecnú legitímáciu práve s poukazom na § 17 zákona č. 129/2010 Z.z., pretože sa nepostupovala pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru (konečná splatnosť spotrebiteľského úveru bola dohodnutá na 20.12.2025) a pohľadávka sa nestala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, pretože neboli splnené podmienky vyhlásenia splatnosti tohto úveru, tak, ako to uviedol odvolací súd vyššie (bod 11 tohto rozsudku).

Preto prvoinštančný súd vo veci rozhodol správne, pokiaľ žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú, avšak nie z dôvodu premiľčania uplatneného nároku, ale z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

15. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil z dôvodu, že hoci nárok uplatnený žalobcom nebol premiľčaný a odvolacia námietka žalobcu bola dôvodná, ostal však ďalší dôvod, pre ktorý nie je možné žalobe vyhovieť a na ktorý poukázal aj prvoinštančný súd, a to nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

16. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1, 2 CSP. V odvolacom konaní bol žalovaný plne úspešnou stranou sporu, preto mu patrí nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu. O výške tejto náhrady rozhodne prvoinštančný súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto konania.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané

opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.